

YARGITAY

21. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2016/6064
Karar No.	2016/9255
Tarihi:	06.06.2016

<u>İlgili Kanun / Madde</u>
6098 S. TBK. /56

- **AĞIR BEDENSEL ZARAR NEDENİYLE YAKINLARIN MANEVİ TAZMİNAT TALEP EDEBİLECEĞİ**
- **KAZALININ %11 SÜREKLİ İŞ GÖREMEZLİK DERECESİNİN AĞIR BEDENSEL ZARAR OLARAK KABUL EDİLEMEYECEĞİ**

ÖZETİ 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 56.maddesi ile bu konu yeniden düzenlenmiş olup özetle "ağır bedensel zarar yada ölüm halinde zarar görenin veya ölenin yakınlarına da manevi tazminat olarak uygun bir miktar para ödenmesine karar verilebileceği" hükmü getirilmiştir. Bu yeni düzenlenme ile 818 sayılı Borçlar Kanununun yürürlük zamanında içtihatlarla düzenlenen husus yasa koyucu tarafından açıklığa kavuşturulmuş ve yaralanan sigortalının yakınlarının manevi tazminat davası bakımından hak sahipliği durumu ön şartı olarak "ağır bedensel" zarar koşulunu getirmiştir. Buraya kadar yapılan izahatlar kapsamında gerek haksız fiil zamanında yürürlükte bulunan 818 sayılı Borçlar kanununda gerekse bu kanun zamanında gelişen içtihatlar ışığında düzenlenen ve dava tarihinde yürürlükte bulunan 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununda iş kazası nedeniyle ağır bedensel zarara uğrayan sigortalının yakınlarının manevi tazminat talep etme haklarının bulunduğu açıktır. Burada dikkat edilmesi gereken öncelikli

hususlar "yakınlık" kavramından ne anlaşılması gerektiği ile yaralanmanın "ağır bedensel zarara" neden olup olmadığıdır. Somut olayda davacı sigortalı Cuma 'nın diğer davacıların çocuğu olduğu ve buna göre de gerek içtihatların gerekse yasanın öngördüğü "yakın" kavramın içinde değerlendirilmeleri gerektiğinde şüphe bulunmamaktadır. Fakat davacı kazalının %11 olan sürekli iş göremezlik oranına ve yaralanmasının niteliğine göre "ağır bedensel zarar" koşulu bakımından aynı şeyi söyleme ve giderek davacı anne ve babanın manevi tazminat talep edebilme hakkından bahsetme imkanı bulunmamaktadır. Hal böyle olunca davacı anne İslim ile davacı baba Müslim 'in manevi tazminat istemlerinin reddi gerekirken yazılı şekilde kabulüne karar verilmesi hatalı olmuştur.

Davacı, iş kazası sonucu maluliyetinden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme ilamında belirtildiği şekilde, isteğin kısmen kabulüne karar vermiştir. Hükmün davalılar vekillerince temyiz edilmesi üzerine temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

1-Dosyadaki yazılara, kararın bozmaya uygun olmasına, kanuni gerektirici sebeplere, temyiz edenin sıfatına, temyiz kapsam ve nedenlerine göre davalılar vekillerinin aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki sair temyiz itirazlarının reddine,

2- Dava, 29/10/2008 tarihli iş kazasında yaralanarak %11 oranında sürekli iş göremezliğe maruz kalan sigortalının maddi ve manevi ile onun anne ve babasının manevi zararlarının giderilmesi istemlerine ilişkindir.

Mahkemece; kazalı işçi ... için 35.045,11 TL maddi ,15.000.00TL manevi ile anne baba için ayrı ayrı 5.000.00TL manevi tazminatın kaza tarihi olan 29/10/2008 tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen alınarak davacılaraya ödenmesine ,fazlaya ilişkin taleplerinin reddine karar verilmiştir. Kararın temyiz edilmesi üzerine Dairemizce davacı işçinin ,geçirdiği iş kazasına ilişkin tüm tıbbi evraklar temin edildikten sonra ,SGK Maluliyet ve Sağlık Kurulları Daire Başkanlığına müracaatının sağlanması ve usulüne uygun şekilde sürekli iş göremezliğinin tespitine ilişkin rapor alınarak kesinleştirilmesi ,itiraz halinde sırasıyla SGK Yüksek Sağlık Kurulundan ve Adli Tıp 3. İhtisas Kurulundan rapor alınması ;mevcut raporlar arasında çelişki oluşması halinde ise ;raporlar arasındaki çelişkinin Adli Tıp Genel Kurulundan rapor alınmak suretiyle giderilmesinin ardından ,kesinleşen iş göremezlik oranına göre tazminatın yönteminde yeniden belirlenmesi gerektiğinden bahisle bozulmasına karar verilmiştir. Dairemiz bozma ilamına uyularak yapılan yargılama sonunda, yine kazalı işçi ... için 35.045,11 TL maddi ,15.000.00TL manevi ile anne baba için ayrı ayrı 5.000.00TL manevi tazminatın kaza tarihi olan 29/10/2008 tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte

davalılardan müştereken ve müteselsilen alınarak davacılara ödenmesine ,fazlaya ilişkin taleplerinin reddine karar verilmiştir.

Kaza tarihinde yürürlükte bulunan 818 Sayılı Borçlar Kanununun 47. maddesine göre manevi tazminat isteme hakkı doğrudan doğruya cismani zarara maruz kalan kişiye aittir. Yansıma yoluyla aynı eylem nedeniyle üzüntü duyanlar manevi tazminat isteyemezler. Hal böyle olunca doğrudan doğruya cismani zarara maruz kalan yalnızca maddi sağlık bütünlüğü ihlal edilen kişi midir? Zarar kavramına (B.K. 46 ve 47) ruhsal bütünlüğün ihlali, sinir bozukluğu veya hastalığı gibi hallerin girdiği bu maddelerde sadece maddi sağlık bütünlüğünün değil, ruhsal ve sinirsel bütünlüğünde korunduğu doktrinde ve Yargıtay kararlarında kabul edilmektedir. Öyleyse, bir kişinin cismani zarara uğraması sonucunda, onun (ana, baba, karı, koca ve çocuklar gibi) çok yakınlarından birinin de aynı eylem nedeniyle ruhsal ve sinirsel sağlık bütünlüğünün ağır şekilde bozulmuşsa, onların da manevi tazminat isteyebilecekleri kabul edilmelidir. Nitekim, kaza sonucu ağır yaralanan ve 2 kez ameliyata rağmen iyileşmeyen çocuklarının durumu sebebiyle ruhsal bütünlüğü bozulan anne ve babanın (H.G.K. 26.4.1995 gün ve 1995/11-122, 1995/430) ve haksız eylem sonucu ağır yaralanan ve iktidarsız kalan kocanın karısının manevi tazminat isteyebileceklerine (H.G.K. 23.9.1987 gün ve 1987/9-183 1987/655) ilişkin Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararları aynı esaslara dayanmaktadır. Yine dava tarihinde yürürlükte bulunan 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 56.maddesi ile bu konu yeniden düzenlenmiş olup özetle "ağır bedensel zarar yada ölüm halinde zarar görenin veya ölenin yakınlarına da manevi tazminat olarak uygun bir miktar para ödenmesine karar verilebileceği" hükmü getirilmiştir. Bu yeni düzenlenme ile 818 sayılı Borçlar Kanununun yürürlük zamanında içtihatlarla düzenlenen husus yasa koyucu tarafından açıklığa kavuşturulmuş ve yaralanan sigortalının yakınlarının manevi tazminat davası bakımından hak sahipliği durumu ön şartı olarak "ağır bedensel" zarar koşulunu getirmiştir.

Buraya kadar yapılan izahatlar kapsamında gerek haksız fiil zamanında yürürlükte bulunan 818 sayılı Borçlar kanununda gerekse bu kanun zamanında gelişen içtihatlar ışığında düzenlenen ve dava tarihinde yürürlükte bulunan 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununda iş kazası nedeniyle ağır bedensel zarara uğrayan sigortalının yakınlarının manevi tazminat talep etme haklarının bulunduğu açıktır. Burada dikkat edilmesi gereken öncelikli hususlar "yakınlık" kavramından ne anlaşılması gerektiği ile yaralanmanın "ağır bedensel zarara" neden olup olmadığıdır.

Somut olayda davacı sigortalı Cuma 'nın diğer davacıların çocuğu olduğu ve buna göre de gerek içtihatların gerekse yasanın öngördüğü "yakın" kavramın içinde değerlendirilmeleri gerektiğinde şüphe bulunmamaktadır. Fakat davacı kazalının %11 olan sürekli iş göremezlik oranına ve yaralanmasının niteliğine göre "ağır bedensel zarar" koşulu bakımından aynı şeyi söyleme ve giderek davacı anne ve babanın manevi tazminat talep edebilme hakkından bahsetme imkanı bulunmamaktadır. Hal böyle olunca davacı anne İslim ile davacı baba Müslim 'in manevi tazminat istemlerinin reddi gerekirken yazılı şekilde kabulüne karar verilmesi hatalı olmuştur.

Mahkemece, bu maddi ve hukuki olgular göz önünde tutulmaksızın, yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

O halde, davalılar vekillerinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, temyiz harcının istek halinde davalılara iadesine, 06/06/2016 gününde oybirliğiyle karar verildi.

C.C